

Krúdy Gyula egy mondatára

„Elmúltak az őszi versenyek.”

El, Krúdy úr, hány ősz elmúlt, hány verseny!
s álmodtunk néha olyan éjszakát:
öngyilkost lóbál mind az ág
a maradék Ligetben.

De persze játszottunk tovább.

A sokasodó, görnyedt évek ellen.

Csak amikor december hályogát — — —
a jégvárta-szemű célkarikát — — —
mikor a Célon Túl fehér gyepén — — —
hogyan lesz-e Még, hogy milyen az Odább

ha elmúlnak minden versenyek?